

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 1-го Апрѣля. — 1847 — Wilno. WTOREK, 1-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Марта.

Высочайшими Грамотами, 27-го и 28 Февраля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: Ордена Бѣлаго Орла, Шталмейстеръ при Ея Императорскомъ Высочествѣ, Государынѣ Великой Княгинѣ Маріи Николаевнѣ, Графъ *Віельгорскій*, и Св. Владимира 2-й степени, Начальникъ Штаба Его Императорскаго Высочества, Главнаго Начальника Военно-Учебныхъ Заведеній, состоящій при Его Высочествѣ, Генераль-Маіоръ *Ростовцовъ*.

— Высочайшими Грамотами, 28-го Февраля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Станислава 1-й степени: Командиръ Бронштадскаго Артиллерійскаго Гарнизона, состоящій по Артиллеріи Генераль-Маіоръ *Ольдерогъ*, и Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Генераль-Интендантъ Его Императорскаго Высочества Герцога Максимилиана Лейхтенбергскаго *Ру-де-Даміани*.

9-го Марта, происходила въ Казанскомъ Соборѣ хиротонія бывшаго Ректора Московскои, нынѣ назначеннаго Ректоромъ С. Петербургскои Духовнои Академіи, Архимандрита *Евсевія* въ санъ Епископа Вилницкаго, Викарія Подольскои Епархіи. Посвященіе сіе совершено Высокопреосвященнѣйшимъ Митрополитомъ Новгородскимъ и С. Петербургскимъ *Антоніемъ*, съ Архіепископами: Олонецкимъ — *Венедиктомъ*, Курскимъ — *Илиодоромъ*, Полтавскимъ — *Гедеономъ*, и съ Ревельскимъ Епископомъ *Наваналомъ*.

По Высочайшему Указу, 22-го Іюня 1845 года, пріемъ платиновой монеты, для обмѣна которой назначенъ былъ шестимѣсячный срокъ, по прошествіи онаго, въ казенные платежи вовсе прекращенъ; частнымъ же людямъ предоставлено таковую монету принимать по добровольному согласію.

Какъ нѣкоторая часть помянутой монеты, и по прошествіи назначеннаго срока, осталась въ обращеніи между частными людьми, и какъ многіе, вѣроятно, не имѣютъ свѣдѣній о настоящей стоимости оной по внутреннему достоинству, чрезъ что они могутъ подвергаться убытку, посему признается нужнымъ сдѣлать извѣстнымъ, что по существующимъ нынѣ на главнѣйшихъ Европейскихъ рынкахъ цѣнамъ на платину, то количество оной, которое содержится въ трехъ-рублевой монетѣ, составляетъ цѣну около двухъ рублей серебромъ.

WІADOMOSCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 25-go Marca.

Przez Najwyższe Dyplomata, 27-go i 28-go Lutego, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami: Orderu Orła Białego, *Koniuszy przy Jej CESARSKIEJ WYSOKOSCI, WIELKIEJ KSIĘZNI MARII NIROZAJEWNIE, Hrabia Wielhorski, i Św. Włodzimierza 2-ój klasy, Naczelnik Sztabu JEJ CESARSKIEJ WYSOKOSCI, Głównego Naczelnika Zakładów Wojskowo-Naukowych, zostający przy JEJ CESARSKIEJ WYSOKOSCI, Jenerał-Major Rostowcow.*

— Przez Najwyższe Dyplomata, 28-go Lutego, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami Orderu Sw. Stanisława 1-ój klasy: *Dowódca Kronsztadzkiej Artyleryjskiej załogi, Jenerał-Major Olderog, i Rzeczywisty Radzca Stanu, Jenerał-Intendent JEJ CESARSKIEJ WYSOKOSCI Xięcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego Rou-de-Damiani.*

Dnia 9-go Marca, odbyła się w Soborze Kazańskim konsekracya byłego Rektora Moskiewskiej, a obecnie nominowanego Rektorem Peterburgskiej Akademii Duchownej, *Arhimandryty Euzebiusza, na Biskupa Winnickiego, Wikarego dyecezyi Podolskiej. Obrzędu tego dopełnił Najprzewielebniejszy, Metropolita Nowgorodzki i Petersburgski Antoni, z Arcy Biskupami: Ołonieckim — *Benedyktem, Kurским — Илиодором, Полтавским — Гедеоном, tudzież z Biskupem Rewelskim Natanielem.**

W skutek Najwyższego Ukazu, 22-go Czerwca 1845 roku, przyjmowanie monety platynowej, dla wymiany której naznaczony był termin sześciomiesięczny, po upływie onego, w opłatach skarbowych zupełnie ustało; ale prywatnym osobom pozwolono przyjmować takową monetę podług dobrowolnej ugody.

Ze zaś pewna część rzeczonej monety, i po upływie naznaczonego terminu, została w obiegu między prywatnymi osobami, i ponieważ wielu bezwątpienia, nie wiedzą jaka jest rzeczywista jej wewnętrzna wartość, a przez to mogą się narażać na straty: przetoż uważamy za rzecz pożyteczną podać do wiadomości, że podług istniejących obecnie na główniejszych Europejskich rynkach cen na platynę, ta jej ilość, która się znajduje w trzyrublowej monecie, ma wartości około dwóch rubli srebremъ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 20 Марта.

Россійскій повѣренный въ дѣлахъ г-нъ Киселевъ представлялся третьяго дня Королю. Говорятъ, что г-нъ Барантъ отпирается снова въ званіи посланника въ С. Петербургъ.

— Въ парижскомъ Монитерѣ 17-го Марта напечатано: „Французскій банкъ заключилъ важное условіе о продажѣ части принадлежащихъ ему облигацій государственнаго долга (*rentes*). Прошедшаго 27-го Февраля Императоръ Всероссійскій, чрезъ графа Нессельроде, повелѣлъ своему повѣренному въ дѣлахъ во Франци, Г. Киселеву, объявить министру иностранныхъ дѣлъ, что Россійское правительство намѣрено приобрести инскрипціи облигацій, которыя банкъ желаетъ продать, по среднему биржевому курсу въ день предложенія (11-го Марта) на капиталъ до 50-ти милліоновъ франковъ. Сія сумма будетъ выдана наличною монетою въ С. Петербургъ въ распоряженіе французскаго банка. Министръ иностранныхъ дѣлъ тотчасъ же ввелъ Г. Повѣреннаго въ дѣлахъ въ сношеніе съ министромъ финансовъ и съ главнымъ директоромъ (*gouverneur*) банка. Предложенія, сообщенныя имъ по повелѣнію Императора, были рассмотрѣны и приняты, и вчерашняго числа (16-го Марта) подписана конвенція между главнымъ директоромъ банка и Россійскимъ повѣреннымъ въ дѣлахъ. Сія конвенція одобрена главнымъ правленіемъ банка, въ вышнѣмъ его засѣданіи.“

— Въ здѣшнихъ газетахъ обнародованъ предложенный палатѣ перовъ уставъ, относительно возстановленія кафедральнаго капитула въ Сентъ-Дени, который въ 1806 году учрежденъ былъ Наполеономъ, но впоследствии былъ закрытъ; вышѣ же, по силѣ буллы Папы Григорія XVI отъ 1843 года, капитулъ сей снова будетъ учрежденъ съ наименованіемъ королевскаго капитула въ Сентъ-Дени, и получить большія преимущества, а между прочими и то, что, хотя онъ состоитъ въ архіепископствѣ парижскаго архіепископа, однако не будетъ ему подчиненъ, но будетъ сноситься прямо отъ себя съ апостолическою столицейю.

— Изъ Лондона сообщаютъ, что лордъ Норменби возьметъ отпускъ, и уже болѣе не возвратится въ Парижъ. Утверждаютъ, что онъ будетъ назначенъ Остъ-Индскимъ генералъ-губернаторомъ на мѣсто сэръ Ганри Гардинжа. Извѣстіе сіе сообщаютъ и въ консервативномъ журналѣ *La Patrie*, въ которомъ также напечатано слѣдующее извѣстіе: „Г. Гизо приглашенъ на обѣдъ, во Вторникъ, къ англійскому посланнику. Въ Воскресенье лордъ Норменби будетъ обѣдать у министра иностранныхъ дѣлъ.“

— Распространяется слухъ, что Франція заключила съ сардинскимъ Королемъ трактатъ, по силѣ коего этотъ монархъ, послѣ кончины В. герцогини Маріи Лудовики, долженъ овладѣть Пармою. Извѣстно, что Вѣнскимъ трактатомъ, послѣ кончины супруги Наполеона, это В. герцогство назначено владѣтельской Лукской фамиліи. Къ сему присовокупляютъ, что австрійскій посолъ въ Туринѣ потребовалъ паспортовъ, Сардинскій Король оказываетъ большое сочувствіе къ реформамъ Папы Пія IX.

— По письму парижскаго корреспондента, напечатанному въ жур. *M. Chronicle*, Королева Христина оставила Мадридъ вслѣдствіе недоразумѣній, возникшихъ съ Королевою Изабеллою, которая сътуетъ, что ее заставили заключить бракъ не по влеченію сердца, но единственно для того, чтобы этимъ угодить Франціи.

— Въ *Courrier Francais* пишутъ, что Муносъ герцога Рianzaresъ, заплатилъ 18,000 фр. за титулъ французскаго герцога Монморю.

— Сегодня разнесся слухъ, будто бы получено донесеніе о подписаніи предварительныхъ условій на счетъ заключенія мира между Соединенными Штатами и Мексикою.

— Извѣстная драматическая артистка г-жа Марезъ скончалась третьяго дня. Назадъ тому семь лѣтъ оставила она сцену, на которую впервые вступила перваго Января 1793 г.

22 Марта.

Король, Королева, принцесса Аделаида, также принцы и принцессы Королевскаго дома, отправились сегодня, утромъ, въ Фонтенебло, откуда возвратятся послѣ завтра въ Парижъ.

— Принцъ Жуэвильскій, 17-го с. м. на кораблѣ

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Франція.

Парижъ, 20 марта.

Справуяący интереса Россійскіе, P. Kisielw, miał onegdaj posłuchanie u Króla. Mówią, że P. Barante wyjedzie znowu na posadę poselską do Petersburga.

— *Monitor* z dnia 17 marca, zawiera co następuje: „Bank francuzki zawarł ważną umowę względem sprzedaży części należących do niego obligacji długu narodowego (*rentes*). Dnia 27 lutego, N. CESARZ Wszech Rosyji, przez Hrabiego Nesselrode, rozkazał swemu Sprawującemu интереса we Francyi, P. Kisielowowi, oświadczyć Ministrowi spraw zagranicznych, że Rząd Rosyjski ma zamiar nabyć inskrypcye obligacji, które bank francuzki chce sprzedać, podług średnio-proporcjonalnego kursu na giełdzie w dniu zrobienia propozycji (11 marca) na sumę 50,000,000 franków. Summa ta będzie wydana w brzęczącej monecie w St. Petersburgu do rozporządzenia banku francuzkiego. Minister spraw zagranicznych wprowadził natychmiast Sprawującego интереса Rosyjskie w stosunek z Ministrem skarbu i z głównym dyrektorem Banku. Warunki podane przezeń z rozkazu Najjaśniejszego Cesarza, zostały rozpatrzone i przyjęte, i dnia wczorajszego (16 marca) podpisano konwencją między głównym dyrektorem banku a Sprawującym интереса Rosyjskie. Konwencya tę utwierdził główny zarząd Banku na dzisiejszem onego posiedzeniu.“

— Dzienniki tutejsze ogłaszają przełożone Izbie Parów statuta, względem urzędzenia na nowo katedralnej kapituły w St. Denis, którą Napoleon w roku 1806 był ustanowił, ale która znowu potem upadła; teraz zaś, według bulli Papieża Grzegorza XVI z roku 1843. ma na nowo być uorganizowaną jako królewska kapituła w St. Denis i otrzymać wielkie przywileje; a między innemi ten, że lubo znajduje się w archidiecezyi Arcybiskupa Paryżskiego, nie od niego jednakże ma być zależną, ale znosić się będzie wprost ze Stolicą Apostolską.

— W liście z Londynu donoszą, że Lord Normanby ma wziąć urlop i nie powrócić więcej do Paryża. Według tejże korespondencyi, ma on być mianowany Generalnym Gubernatorem Indyi Wschodnich, w miejsce Sir Henryka Hardinge Nowinę tę donosi z resztą i dziennik konserwacyjny *La Patrie*, poprzedziwszy ją następującem doniesieniem: „P. Guizot zaproszony jest na obiad we Wtorek do Posła angielskiego. W Niedzielę Lord Normanby będzie na obiedzie u Ministra spraw zagranicznych.“

— Rozchodzi się pogłoska, że Francya zawarła z Królem Sardyńskim traktat, na mocy którego ten Monarcha, po śmierci W. Xiężny Maryi Ludwiki, owdając ma Xięstwem Parmeńskiem. Wiadomo, że traktat Wiedeński, po śmierci żony Napoleona, przyznał to W Xięstwo famalii panującej w Lucece. Dodają, że Poseł austriacki w Turynie zażądał paszportów. Król Sardyński okazuje wielką sympatją dla reform Papieża Piusa IX.

— Według korespondencyi z Paryża umieszczonej w angielskim dzienniku *Morning-Chronicle*, Królowa Krystyna spowodowana została do opuszczenia Madrytu przez nieporozumienie z Królową Izabellą, która narzekła, że ją zmusiła do zawarcia związków, niezgodnych z Jej skłonnością serca, a to jedynie dla przypodobania się Francyi.

— *Kuryer francuzki* donosi, że Muños, Xiąże Rianzares, zapłacił 18,000 fr. za tytuł Xięcia francuzkiego Montmorot.

— Dziś rozeszła się pogłoska, że rząd otrzymał wiadomość o podpisaniu przygotowawczych układów do pokoju między Stanami Zjednoczonymi i Meksykiem.

— Wczoraj umarła panna Mars, znakomita artystka dramatyczna. Od siedmiu lat opuściła była już scenę, na którą wystąpiła po-raz pierwszy 1-go stycznia 1793 roku.

Dnia 22 marca.

Król, Królowa, Xiężniczka Adelaida, tudzież kilku Xiążąt i Xiężniczek rodziny panującej, udali się dziś rano do Fontainebleau, zkąd pojutrze wrócą do Paryża.

— Xiąże Joinville dawał 17 b. m. w Tulonie wielki

Sole rain давалъ въ Тулонѣ большой обѣдъ, на коемъ находился Инфантъ Донъ Генрихъ.

— Въ палатѣ депутатовъ происходилъ сегодня выборы вице-президента, на мѣсто Г. Гебера, назначеннаго великимъ хранителемъ печати. Министерскимъ кандидатомъ былъ Г. Дюпре, а оппозиционнымъ — Г. Мальвилль, бывший помощникъ статеъ-секретаря въ министерство Г. Тьера. После двукратной сомнительной баллотировки, при коей ни одинъ изъ нихъ не получилъ рѣшительнаго перевѣса, наконецъ послѣдній большинствомъ одного только голоса избранъ былъ вице-президентомъ. За симъ Г. Дювержье-де-Горанъ изложилъ свой проектъ относительно избирательной реформы, по коему начавшіяся пренія, при общемъ вниманіи, которое возбуждаетъ сей предметъ, вѣрно еще не скоро будутъ кончены. Прежде всего предстоитъ рѣшить, должна-ли палата взять этотъ проектъ въ соображеніе или нѣтъ. Палата перовъ, выслушавъ доклады по разнымъ предметамъ, занялась въ своихъ отдѣленіяхъ обсужденіемъ проектовъ постановленій, о капиуль Сенъ-Дени и о преподаваніи правовѣдѣній.

— Членъ палаты депутатовъ г-нъ Делангль, назначенъ прокуроромъ парижскаго королевскаго суда, на мѣсто Г. Гебера.

— Интендантъ двора, графъ Монталиве, опасно боленъ.

— Изъ Тулона, 16 с. м., вышелъ пароходъ *Cassini*, на которомъ находятся: начальствующій флотомъ въ Ла-Платѣ, капитанъ Лепреду и графъ Валевскій. У канарскихъ острововъ пароходъ сей соединится съ англійскимъ кораблемъ, на которомъ отправленъ въ Ла-Плату лордъ Говденъ.

— Уже нѣсколько дней господствуетъ довольно сильное броженіе въ предмѣстіяхъ. Въ Среду, въ Сенъ-Антуанскомъ предмѣстїи составились довольно значительныя скопища, и необходимо было прибѣгнуть къ вооруженной силѣ, чтобы разсѣять буйныя толпы.

— Въ *Union-Monarchique* пишутъ отъ 20-го числа: „Правительство получило сегодня вечеромъ извѣстіе, что въ Орлеанѣ произошли безпокойства: большая часть приходоковъ Луарской долины была въ сильномъ волненіи, и угрожала вторженіемъ въ городъ. — Министръ внутреннихъ дѣлъ получилъ дѣшеву съ этимъ извѣстіемъ въ засѣданіи палаты депутатовъ. Военный министръ немедленно двинулъ въ Орлеанъ военное подкрѣпленіе. — Причиною этихъ безпорядковъ была возрастающая дороговизна хлѣба.“

— Толпы крестьянъ изъ прирейнской Баваріи и Пруссїи, побуждаемыя голодомъ и нуждою, стараются проникнуть за французскія границы, въ надеждѣ питаться тамъ подаяніемъ. Увѣряютъ, что начальство было вынуждено поставить кавалерійскіе посты на многихъ пунктахъ, именно въ окрестностяхъ Бича (въ Мозельскомъ департаментѣ), подлѣ одного моста, чтобы отгнать это вторженіе новаго рода.

— На дняхъ выйдутъ изъ печати два тома давно ожидаемаго сочиненія Г. Ламартина, Исторіи Жирондистовъ. Это уже третье сочиненіе, издаваемое въ настоящее время о французской революціи; сочинителемъ двухъ первыхъ суть: Мишле и Лудовикъ Бланкъ.

— Желѣзная дорога изъ Руана въ Гавръ, третьяго дня открыта была для публики. Отправившіеся изъ Парижа въ три четверти седьмаго часа утромъ, прибыли въ Гавръ въ часъ по полудни, и отобѣдавъ тамъ, возвратились въ 10½ часовъ въ Парижъ.

— 18-го числа с. м. ночью, произошелъ пожаръ въ Шербургѣ, въ морскомъ магазинѣ; причиненный убытокъ полагаютъ въ 100,000 фр.

23 Марта.

Въ одномъ изъ сегодняшнихъ журналовъ напечатано: „На вчерашнемъ засѣданіи, какъ уже извѣстно, Г. Леонъ Мальвилль, членъ оппозиціи, избранъ вице-президентомъ палаты депутатовъ на мѣсто Г. Гебера. Этотъ выборъ, хотя послѣдовалъ по большинству одного голоса, напоминаетъ министерству о предосторожности. Все надѣялись послѣ первой баллотировки увидѣть министерскаго кандидата Г. Дюпре, избраннымъ обыкновеннымъ большинствомъ. Даже Г. Тьеръ такъ сильно былъ въ этомъ убѣжденъ, что подавъ свой голосъ, удалился изъ палаты. Ни Г. Гизо, ни Г. Дюшателъ не думали, чтобы имъ нужно было присутствовать при выборѣ. Между тѣмъ къ общему удивленію оказалось, послѣ первой баллотировки, что Г. Дюпре неизбранъ. Ни тотъ ни другой не имѣлъ рѣшительнаго большинства, Г. Мальвилль, членъ оппо-

обиад, на покладке okrętu *Souverain*, на которомъ также находился Infant Don Henryk.

— Изба Депутованыхъ занимала сегодня выборы нового Vice-Prezesa, по wyjściu P. Hébert, który wielkim pieczętazem mianowany został. Kandydatem ministeryalnym był P. Dupret, opozycyjnym P. Leon de Malleville były Podsekretarz Stanu za ministerstwa P. Thiersa. Po dwókrótném wątpliwem głosowaniu, przy którym żaden z nich nie miał stanowczej większości, ostatni nakoniec większością jednego tylko głosu obrany został Wice-Prezydentem. Następnie z porządku dziennego, P. Duvergier de Hauranne, rozwijał swój wniosek względem reformy wyborczej, nad którym rozpoczęte rozprawy, przy ogólném zajęciu, jakie ten przedmiot obudza, nie tak rychło zapewne do końca doprowadzone zostaną. Nasamprzód zaś idzie o to, czy wniosek ten przez samą Izbę, ma być albo nie wzięty pod rozwagę. — Izba Parów, wysłuchawszy na publicznym posiedzeniu sprawozdania w rozmaitych przedmiotach, udała się do swoich biur, w celu naradzenia się nad projektami do prawa: o kapitule St. Denis i o nauce prawa.

— P. Delangle deputowany, mianowany został Prokuratorem przy sądzie królewskim w Paryżu, w miejsce P. Hébert.

— Hr. Montalivet, Intendent listy cywilnej, złożony jest ciężką chorobą.

— Z Tulonu wypłynął d. 16-go okręt parowy *Cassini* mając na swym pokładzie kapitana Lepredoux, dowódcę floty w La-Plata, i Hr. Walewskiego. Okręt pomieniony połączy się przy wyspach Kanaryjskich z okrętem angielskim, wiozącym Lorda Howden do Stanów La-Plata.

— Już od kilku dni panuje gwałtowne wzburzenie na przedmieściach. We Środę, na przedmieściu św. Antoniego zebrały się tak liczne tłumy, iż potrzeba było nakoniec użyć siły zbrojnej dla powściągnięcia buntowniczych kroków.

— W *Union Monarchique* piszą pod d. 20 marca: „Rząd otrzymał dzisiaj wieczorem wiadomość, że w Orleanie kaszły niepokoje: większa część gmin Doliny Loarskiej zostawały w gwałtowném wzburzeniu i groziły wtargnięciem do miasta. Minister spraw wewnętrznych otrzymał depeszę z tą wiadomością na posiedzeniu w Izbie Depuтованыхъ. Minister wojny wysłał niezwłocznie do Orleanu zbrojne posiłki. Przyczyną tych zaburzeń była coraz wzrastająca drożyzna żywności.“

— Tłumy wieśniaków z Bawaryi Nadreńskiej i z Pruss, pędzone głodem i nędzą, usiłują wkroczyć w granice Francyi, w nadziei wyżywienia się tam z jałmużny. Zapewnijają, że rząd widział się zmuszonym postawić oddziały jazdy na wielu punktach, a mianowicie w okolicach Bitsch (w Departamencie Mozelli) u jednego mostu, aby odeprzeć tę napaść nowego rodzaju.

— W tych dniach mają wyjść na widok publiczny dwa tomy od dawna oczekiwanego dzieła P. Lamartina, *Historia Girondystów*. Jestto trzecie dzieło, jakie w tej chwili o francuzkiej rewolucyi wychodzi: dwóch innych autorami są Michelet i Ludwik Blanc.

— Zawczoraj otworzona została droga żelazna z Rouen do Havre. Osoby mieszkające w Paryżu, wyjechały zrana o trzy kwadransy na siódmą, stanęły w Havre o 1-éj, i po spożytym obiedzie wróciły do Paryża o 10½.

— W nocy d. 18 b. m. wybuchnął pożar w magazynie morskim w Szerburgu; szkody obliczone są na 100,000 fr.

Dnia 23 marca.

W jednym z dzisiejszych dzienników czytamy: „Na wczorajszym posiedzeniu, jak już wiadomo, P. Leon Malleville, członek opozycji, obrany został Wice-Prezydentem Izby Depuтованыхъ w miejsce P. Hébert. Wybór ten, lubo tylko większością jednego głosu nastąpił, jest przestrogą dla ministerstwa, aby się miało na baczności. Każdy spodziewał się, zaraz przy pierwszym głosowaniu, ujrzeć ministeryalnego kandydata, P. Dupret, wybranym zwyczajną większością. Nawet sam P. Thiers tak mocno był o tém przekonany, że zaraz po daniu swego głosu oddalił się z Izby. Ani P. Guizot, ani P. Duchatel nie sądzili, aby warto było znajdować się na wyborze. Tymczasem rozwinięto kartki, i o dziwy! P. Dupret nie został obrany. Nikt nie miał stanowczej większości; P. Malleville, członek opozycji, a Podsekretarz Stanu za ministerstwa P. Thiers z d. 1 marca 1840, prawie tyleż otrzy-

А н г л и я

Лондонъ. 18 Марта.

Королева возвратилась вчера, съ своимъ супругомъ и дѣтьми, съ острова Вайта, въ Букингемскій дворецъ.

— Въ *Times* пишутъ: „Назначеніе Г. де Карне въ одну изъ высшихъ должностей во французскомъ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ довольно важно; это обнаруживаетъ рѣшимость Г. Гизо и французскаго двора продолжать дѣла, которыхъ никакъ не лзя согласовать съ сохраненіемъ добраго согласія между Франціею и Англіею. Г. де Карне произнесъ при разныхъ случаяхъ рѣчи, которыя произвели нѣкоторое впечатлѣніе, и въ которыхъ онъ старался доказать, что Франція должна имѣть перевѣсъ во всѣхъ частяхъ Средиземнаго моря, и еще недавно онъ изложилъ свои мысли объ этомъ предметѣ въ одной статьѣ *Revue des Deux-Mondes*. Эти мнѣнія, по случаю которыхъ обнаружилось сначала несогласіе между нимъ и Г. Гизо, открыли ему потомъ двери министерства иностранныхъ дѣлъ.“

— Изъ Дублина пишутъ отъ 2-го Марта: „Все заставляетъ думать, что для общества репилеровъ пробилъ послѣдній часъ. Многія обстоятельства ускорили его уничтоженіе. Первый ударъ былъ нанесенъ ему несогласіемъ между Г. О'Коннелемъ, приверженцемъ миролюбивой и законной агитации, и Г. О'Бриеномъ и другими главами Юной Ирландіи, которые хотѣли рѣшить трудный вопросъ общества репилеровъ употребленіемъ матеріальной силы. Не будучи въ состояніи согласиться касательно способовъ политическо-общественнаго преобразования сей части Соединеннаго Королевства, юная Ирландія разошлась съ Заоломъ примиренія (*Conciliation Hall*), которая оттого лишилась значительной части своей силы и своего вліянія. — Затѣмъ наступилъ голодъ и въ слѣдствіе его страшное бѣдствіе по всей Ирландіи, которой народонаселеніе, въ нынѣшнихъ обстоятельствахъ, и не думаетъ о политическихъ вопросахъ. — Болѣзнь Г. О'Концеля, приписываемая совершенному истощенію силъ и которая, по всѣмъ вѣроятностямъ, воспрепятствуетъ ему вновь явиться на политическомъ поприщѣ, должна конечно считаться одною изъ главнѣйшихъ причинъ, которыя ускорятъ уничтоженіе общества репилеровъ. Послѣдній часъ этого общества близокъ: это видно уже изъ того обстоятельства, что денежный сборъ репилеровъ не приноситъ почти ничего. Этотъ сборъ, который часто простирался до нѣсколькихъ сотъ фунтовъ стерлинговъ въ недѣлю, составлялъ на прошедшей недѣлѣ только шесть фунтовъ стерлинговъ.“

19 Марта.

Вчерашнія парламентскія совѣщанія касались предметовъ не имѣющихъ общаго интереса.

— Въ верхней палатѣ билль относительно займа въ 8 милліоновъ ф. ст. и билль о вспоможеніи бѣднымъ удостоились королевскаго утвержденія.

— Въ *Standard* сообщаютъ: Извѣстія, получаемыя о бѣдственномъ положеніи Ирландіи, столь ужасны, что мы не можемъ не сообщить объ нихъ нашимъ читателямъ. Въ нѣкоторыхъ округахъ народъ умираетъ массами. Состояніе вещей дошло до той степени, что Ирландія представляетъ зрѣлище обширнаго кладбища, и если вскорѣ не приостановится дальнейшая смертность, то она поглотитъ четвертую часть ирландскаго народонаселенія.

Подробности, обнаруженныя по сему предмету другими журналами, и даже министерскимъ — *Chronicle*, удостоверяютъ въ томъ, что напечатанныя въ *Standard* извѣстія не только не увеличены, но даже менѣе ужасны, нежели какова действительность. Ужасныя бѣдствія, свирѣпствующія въ этой странѣ, по доведеніямъ сихъ журналовъ, возбуждаютъ душевное страданіе; въ незначительномъ мѣстечкѣ Дерраймакши скончалось единокмъ 400 лицъ; почти такая же смертность господствуетъ и во многихъ другихъ мѣстахъ.

И т а л и я.

Римъ, 10 Марта.

На конгрегациі кардиналовъ и монсиньоровъ, долженствующей проходить 15-го числа, Его Святѣйшество предполагаетъ обнаруживать новое распоряженіе относительно монашескихъ орденовъ, по коему всѣ монахи во всѣхъ монастыряхъ, кон не дали обѣта

А н г л и я.

Лондонъ, 18 марта.

Крѣлова wróciła wczoraj, z małżonkiem i dziećmi swemi z wyspy Wight do pałacu Buckingham.

— W *Times* piszą: Mianowanie P de Carné na jeden z wyższych obowiązków w francuzkiem ministerstwie spraw zagranicznych, jest nader ważnym wypadkiem; gdyż wyswieca mocne postanowienie P. Guizota i dworu francuzkiego, prowadzić dalej interessa, których w żaden sposób nie można pogodzić z zachowaniem dobrego porozumienia między Francją i Anglią. P. de Carné miał z różnych okoliczności mowy, które sprawiły niejakié wrażenie i w których starał się dowieść, że Francya powinna mieć przewagę we wszystkich częściach morza Śródziemnego, i jeszcze niedawno myśli swoje w tymże przedmiocie wyłożył w jednym artykule dziennika *Revue des Deux-Mondes*. Zdania te, z powodu których wynikło zrazu nieporozumienie między nim a P. Guizotem, utworowały mu teraz wstęp do ministerstwa spraw zagranicznych.“

— Piszą z Dublina pod d. 2 marca: Wszystko zdaje się wrożyć, że dla związku Repealistów wybita już ostatnia godzina; wiele okoliczności przyczyniło się do jego rozwiązania. Najpierwszy cios zadało mu nieporozumienie, zaśzło między O'Connellem, stronnikiem spokojnej i prawnej agitacyi, a P. O'Brien, tudzież innymi naczelnikami *Młodej Irlandyi*, którzy chcieli rozwiązać trudne zagadnienie stronnictwa Repealistów użyciem siły materialnej. Gdy zaś nie mogli porozumieć się względem sposobów politycznego i społecznego przekształcenia tój części połączonej królestw, Młoda Irlandya poróżniła się z *Izbą Pojednania* (*Conciliation-Hall*) która przez to utraciła znaczną część swojej siły i swojego wpływu. Wkrótce potem nastąpił głód, i w skutek tój klęski okropna nędza dotknęła całą Irlandyą, której ludność, w obecnych okolicznościach, nie myśli bynajmniej o rozwiązaniu politycznych zagadnień. Choroba O'Connella, którą przypisują zupełnemu wycieńczeniu sił, a która, podług wszelkiego prawdopodobieństwa, nie dozwoli mu ukazać się na nowo w politycznych szrankach, powinna uważać się za jedną z najgłówniejszych przyczyn, które przyspieszą rozwiązanie dogorywającego związku Repealistów. Za oznakę blizkiego jego rozprzężenia, można uważać i to, że składka pieniężna Repealistów nie już prawie nie przynosi. Składka ta, która nieraz dochodziła do kilkuset funtów szterlingów na tydzień, wynosiła zeszłego tygodnia zaledwie sześć funtów szterlingów.

Dnia 19 marca.

Wczorajsze narady Parlamentu dotyczyły mało przedmiotów ogólnego interessu.

— W Izbie Parów bil względem pożyczki 8 mil. f. szt. i bil wsparcia ubogich otrzymały sankcyi królewską.

— W *Standard* czytamy: Wiadomości, jakie odbieramy o okropnym stanie Irlandyi, są tak przerażające, że nie możemy się wstrzymać od ich ogłoszenia. W kilku powiatach ludność umiera massami. Stan rzeczy doszedł do tego stopnia, że Irlandya przedstawia widok obszernego cmentarza, który, jeżeli terazniejszy postęp śmiertelności nie zostanie bezwzględnie wstrzymany, skończy się pochłonięciem czwartej części ludności irlandzkiej.

Sądząc po szczegółach, jakie w tym przedmiocie ogłaszają inne dzienniki Londyńskie, a nawet ministeryalny dziennik *Morning Chronicle*, wiadomości przez *Standard* udzielone nie tylko nie są przesadzzone, ale nawet mniej straszne niż rzeczywistość. Okropności, jakie opowiadają wszystkie te dzienniki o stanie tego kraju, wzniecają najgłębszą i najsprawiedliwszą boleść. W mafem mieścieczku Derrymacash, umarło przeszło 400 osób z głodu; ten sam prawie stosunek panuje w wielu innych miejscach.

W ł o d z y.

Rzym, 10 marca.

Na kongregacyi Kardynałów i Monsignorów, mającej się odbyć dnia 15 b. m., Ojciec św. ogłosił ma nowe rozporządzenie dla Zakonów, według którego wszyscy Zakonnicy, we wszystkich jakichbądź klasztorach, którzy nie uczynili ślubów życia wspólnego (*Votum de vita communi*),

общежитія (*Votum de vita Communi*), должны или тотчас дать оный, или оставить монастырь и лишиться права пользоваться его преимуществами. Эти обыты, строго соблюдаемые Иезуитским Орденом, заключаются въ томъ, что обзанный оными не можетъ имѣть никакой денежной собственности, но все доходы, какъ напр. за совершение обѣдн и проч., будутъ поступать непосредственно въ казну монастыря, зачисляемому настоятелемъ ордена, который на счетъ оной долженъ удовлетворять всемъ нуждамъ монаховъ. Между тѣмъ донынѣ во всѣхъ монастыряхъ находится множество такихъ монаховъ, кои не дали подобныхъ обѣтовъ, и кои за тѣмъ, пользуясь квартирою и столомъ монастыря, только покупаютъ платье сами для себя, остальными же своими доходами распорядаются произвольно. По дальнѣйшему содержанию сего новаго устава, богатѣйшіе монастыри, остающимися деньгами, будутъ поддерживать отнынѣ бѣднѣйшіе монастыри, а имѣющіе быть и за тѣмъ остатки, будутъ употреблены для другихъ цѣлей общаго блага.

— Бдительностью начальство открыли здѣсь, въ Римѣ, слѣды опаснаго заговора. Въ слѣдствіе тайныхъ увѣдомленій объ этомъ анконскихъ начальствъ, тамъ немедленно произвели неожиданныя домовые обыски у нѣкоторыхъ подозрительныхъ людей, и захватили между найденными у нихъ бумагами переписку съ заговорщиками, находящимися въ Римѣ. Эта корреспонденція прислана сюда съ эстафетою, послѣ чего здѣсь арестовали трехъ доминиканцевъ изъ монастыря дельла Минерва и пятерыхъ недавно прибывшихъ сюда иностранцевъ (не Италіянцевъ). Въ Анконѣ былъ арестованъ весь клубъ, состоящій изъ нѣсколькихъ доминиканцевъ, кармелитовъ и свѣтскихъ особъ. Нѣтъ сомнѣнія, что съ этимъ заговоромъ находились въ связи безпокойства, возбужденныя въ Чезенѣ, Феррарѣ и Равеннѣ, и подавленные сильными и немедленными вмѣшательствомъ гражданъ, которые вооружились безъ предварительнаго приглашенія. Только чернь, соблазненная деньгами, приняла участие въ этомъ безпорядкѣ. Равеннскій пролегать, Монсиниоръ Бофонди написалъ, 24-го Февраля, прокламацію, въ которой благодаритъ гражданъ города за дѣятельное усердіе, съ какимъ они, по собственному побужденію, разсѣяли толпу, отняли захваченный ею хлѣбъ (который правительство приказало привезти изъ предумотрительности), и возстановили спокойствіе. Управленіе дѣлами при такихъ обстоятельствахъ можетъ быть затруднительнымъ для многихъ, но не для такого мужа, каковъ Пій IX, который продолжаетъ исполнять высокую задачу своей жизни съ мудростію, силою и непоколебимою настойчивостію, и котораго великія правительственныя дарованія тѣмъ дѣствително выказываются въ побѣдоносной борьбѣ съ такими препятствіями.

— Въ *Courrier Français* пишутъ, что Его Святѣйшество Папа хочетъ назначить легатомъ въ Китай извѣстнаго ориенталиста священника Сальви, который будетъ имѣть пребываніе въ Макао.

11 Марта.

Третьяго дня вечеромъ прибылъ сюда, изъ Неаполя, принцъ Оскаръ Шведскій, съ многочисленною свитою, подъ именемъ графа Таллгарна, и пробудетъ 8 дней въ Римѣ.

— Изъ Неаполя сообщаютъ, что нынѣшняя зима и холодная зима, породила тамъ много болѣзней, похищающихъ множество жителей.

— Въ области Кампаніи до того умножилось число волковъ, что правительство назначило награду за ихъ истребленіе.

Неаполь, 6 Марта.

Сегодня утромъ получено изъ Палермо донесеніе, что наслѣдникъ Баварскаго престола выѣхалъ отсюда 3 числа въ Мессину, откуда отправится въ Грецію.

— Въ честь Г. Кобдена баронъ Ротшильдъ давалъ здѣсь пиръ, на коемъ находился также Шведскій принцъ Оскаръ.

— Въ письмахъ изъ Неаполя увѣдомляютъ, что принцъ Капуанскій помирился съ Королемъ, своимъ братомъ. Супруга принца (миссъ Пенелопа Смитъ) получила титулъ герцогини-Маскали въ Сициліи, и право находиться при дворѣ. Принцъ будетъ получать содержанія по 60 000 дукатовъ въ годъ, и сверхъ того, за прошедшее время, выдано ему будетъ 150,000.

маю або же натыхмиаст выконать, або класатор опуѣиць и узыване въ нимъ прерогативы утратиць. Службы те (въ Законѣ только Иезуитовъ повсѣщениѣ допѣлнѣнѣ), залежѣ на тѣмъ, ижъ обовязаны ними, не може посидать жаднѣй власности пенѣжнѣй, але всѣхъ тѣхъ роду доходу, якъ на пр. за мшы и т. п. переходить маю безпосредниѣ до кассы заведыванѣй прѣзъ Звѣрхнеика Закону, котрый зъ нѣй всѣхъ потребы закониѣковъ опатривать повиненъ. Тымчасемъ, въ всѣхъ класаторахъ знайдуѣ ся до тѣмъ мнѣство Хѣжы, котры такыхъ службъ не зложили, и котры маю за певнѣне собѣ мѣшканіе и столъ коштомъ класатору, сукни только сами собѣ справляю, а за рѣштѣ доходу своихъ розраджаю доволниѣ. Вѣдлугъ далшѣго брзменія тѣй новѣй уставы, богатшѣ класаторы, збываюцѣми одъ потребъ своихъ фондусами, прѣходить бѣдѣ на прѣзшлѣсть въ помѣць убожшымъ, а оказуюцѣ ся жѣсчѣ прѣвѣзжы, маю бѣ наступниѣ узыты на инне цѣлы публичного добра.

— Дѣжыкъ чужноѣй вѣдлугъ, одкрито ту, въ Рымѣ, слѣды небезпѣчного спыску. Въ skutѣкъ тайныхъ острѣженъ звѣрхнеиѣ Анконскѣй, прѣжрзано въ тѣмъ мѣсѣцѣ неспѣдѣнѣ мѣшканія kilku подежрзанныхъ особъ, и зналезиено, мѣжду забранѣми у нихъ папѣрами, корреспѣндѣнцѣй зѣ спысковыми знайдуяцѣми ся въ Рымѣ. Гды та корреспѣндѣнцѣя зостаѣла ту на дѣслѣна прѣзъ штѣфѣтѣ, арѣстозвано натыхмиастъ трѣхъ Доминикановъ зъ класатору Делла Минерва и пѣциу не давнѣо ту прѣжытыхъ еудзоциѣмѣовъ (не Вѣлоховъ). Въ Анконѣ арѣстозвано цѣлы клубъ, складаюцѣ ся зъ kilku Доминикановъ, Кармелитовъ и свѣцкихъ особъ. Ниѣма жаднѣй вѣдлугъ, жѣ зъ тымъ спыскимъ маю стыченѣсть неспокоѣе, котры зашлы въ Сесенна, Феррарѣ и Равенниѣ, а котры зостаѣлы прѣжылумѣне не звѣлоцнѣмъ и енергѣичнѣмъ вѣданіемъ ся самыхъ обыватѣли, котры взѣли ся до брони безъ жадного одъ рѣду вѣзванія. Само тѣлы поспѣлство, увѣдѣзѣне пенѣжнѣми, маюло удѣлъ въ тыхъ забурзѣнѣахъ. Прѣлегатъ Равѣнскій, Монсиниоръ Бофонди, написалъ 24 лутѣго одезвѣ, въ котрѣй дѣжыкуѣ мѣшканѣомъ маіста за czynнѣу горливоѣсть, зъ жакѣ, зъ власныхъ побудѣкъ, розпрѣшыли бандѣ вѣчрзѣчиѣли, одѣбрали на поврѣтъ забранѣ прѣзъ нѣя збожѣ, котры рѣдъ казѣлъ бѣ спрѣводзѣць прѣзъ острѣжноѣсть и прѣжвѣрѣци спѣкоѣноѣсть. Кѣирѣнекъ справъ, срѣдъ такѣхъ околѣчноѣсти, може бѣть нѣдер клипѣтливѣмъ дѣла вѣлу инныхъ особъ, але не дѣла мѣжѣ жакимъ жѣстъ Піусъ IX, котры прѣжвѣдѣо до skutѣку высокѣе жѣгаднѣеніе своѣго жывоѣта зъ жѣдросѣцѣю, мѣцѣю и нежѣахвѣнѣна стѣлоѣцѣю, и котрого вѣлѣкѣ админѣстрацѣйне таланѣта тѣмъ свѣтнѣиѣй жѣсчѣе жѣаuniejѣя въ звѣчѣжкѣй вѣлѣць зъ лѣзнѣми труднѣоцѣми.

— *Kuryer francuzki* donosi, жѣ Оѣциѣкъ свѣ. ма жѣаміар мѣанѣоваць своимъ легатѣмъ въ Чинахъ слѣвнѣного ориѣнтѣлистеjѣ Хѣдза Salvi, котры въ Макао мѣшканѣ бѣдѣе.

Дня 11 марта.

Завѣчорѣжъ вѣчѣромъ зѣѣхѣлъ ту зъ Неаполѣ Хѣжѣ Оскаръ Шведзкій, зъ лѣзнѣымъ орсѣакиѣмъ. Хѣжѣ прѣжѣялъ назвѣу Hr. Tallgaru и ма оѣмъ дни въ Рымѣ забѣвѣць.

— Въ Кампаніи Рымскѣй тѣлы ся розмножыло вѣлѣковъ, жѣ рѣдъ за ихъ вѣтыпѣеніе выжѣначылъ награды.

— Донѣсѣжѣ зъ Неаполѣ, жѣ теѣгорѣзна остра и вѣлѣготна зима зроджыла вѣлѣ хорѣбъ, на котры мнѣство особъ умѣира.

Неаполь, 6 марта.

Дзѣсѣя рѣно на дѣслѣна вѣдѣомѣсть зъ Палермо, жѣ на стѣпѣца трѣну Баварскій выѣхѣлъ 3 б. м. до Мессыны, жѣкъ маю ся удаць прѣсто до Грециѣ.

— Дѣла P. Cobden давалъ ту Баронъ Rothschildъ учѣтѣ, на котрѣй знайдувалъ ся также Крѣлевѣць Шведзкій, Хѣжѣ Оскаръ.

— Вѣдлугъ лѣстовъ зъ Неаполѣ, Хѣжѣ Капуи маю ся зѣпѣлнѣе поѣдуѣць зъ Крѣлемъ, своимъ братѣмъ. Маѣжѣонка Хѣжѣ цѣа (Miss Penelopa Smith), отрѣжымуѣ тѣтулъ Хѣжѣжы Маскали, въ Сѣциліи, и прѣвно знайдуванія ся у двѣру. Хѣжѣ побѣира бѣдѣе рѣчноѣ упѣсажѣеніе 60 000 дукѣтовъ, и прѣжѣтѣмъ за залѣгѣлоѣсть дѣстаніе 150 000. Жѣго сыновѣ, жѣко Хѣжѣжѣта бѣдѣа мѣли рѣчноѣ по 6 000 дукѣти а дѣрѣкѣ 30 000

Сыновья его, по званію принцевъ, будутъ получать по 6,000 дукати въ годъ, а дочери по 30,000 въ приданое. Въ Мальту отправленъ уже придворный чиновникъ для перевезенія оттуда принца.

Венеція, 4 Марта.

Нѣсколько уже дней прибываетъ здѣсь Владыка Черногорцевъ; вчера онъ обѣдалъ съ семействомъ Вице-Короля.

— Употребленіе сѣрнаго эира въ болѣзняхъ, представило здѣсь нѣсколько примѣчательныхъ явленій. 26-го числа м. м., жена одного ремесленника, вследствие простуды, подверглась сильной коликъ. Призванный лекаръ нашелъ больную въ ужасномъ положеніи; послѣ употребленія нѣсколькихъ средствъ, оказавшихся бесполезными, лекаръ прибѣгнулъ къ употребленію эира, дѣйствія коего тотчасъ обнаружилась въ чертахъ сей женщины, которая черезъ четыре минуты была совершенно здорова. Вчера то же лекарство дано было одной 50-лѣтней женщиной, перваго сложенія, страдавшей двѣ недѣли нервиною, ревматическою, весьма сильною болью, дѣйствовавшею на нервы верхней челюсти, лба и висковъ. Всѣ извѣстные въ медицинѣ средства были безуспѣшны, и только употребленіе эира положило конецъ симъ страданіямъ, и больная почувствовала себя здоровою.

Испанія.

Мадридъ, 12 Марта.

Вчера носились слухи о новомъ министерскомъ переломѣ; говорятъ, что Гг. Пачеко, Саламанка, Лузувиага (пріятель г-на Олозаги) и ген. Серрано войдутъ въ составъ новаго кабинета. Сегодня слухи эти еще не подтвердились.

— По полученной сегодня депешѣ, 150 карлистовъ, подъ начальствомъ извѣстнаго Тристаны, вторглись 7-го числа утромъ въ мануфактурный городъ Тарраса, но послѣ усиленнаго сопротивленія были оттуда вытѣснены. Тристаны, занявъ городъ, призвалъ къ себѣ алькада (бургомистра) и объявилъ ему, что онъ не намеренъ смѣнять мѣстныхъ начальниковъ, но требуетъ, чтобы они признали его Королемъ.

— Въ *Ерано* пишутъ отъ 14-го Марта: мы получили изъ Алжира, отъ 5-го н. м., чрезвычайнаго важнаго извѣстія касательно проектовъ Карлистовъ. Тамъ, какъ и повсюду, находится Карлистскіе эмигранты; они приходятъ въ движеніе и готовятся вступить въ Испанію. Опасность очевидна: правительство и Кортесы должны предупредить возможность новой междоусобной войны. Въ Оранѣ, пишутъ намъ, задержали значительное число Карлистовъ въ то мгновеніе, когда они занимались нагруженіемъ на суда лишковъ съ ружьями и военными припасами, которые должны стовали быть выгружены на Торре-Вихаскомъ берегу; эти ящики были расположены попарно такъ, чтобы ихъ удобно могли нести вьючныя животныя. — Въ Алжирѣ арестовали, 4-го числа, начальника войскъ Кабреры, Дона Франциска Макаралью, который былъ въ перепискѣ съ своими старыми начальниками; увѣряютъ, что онъ послалъ въ Испанію болѣе тысячи солдатъ. Макаралья былъ арестованъ въ своемъ домѣ полиційскимъ комиссаромъ, который отвезъ его въ Тулонъ, откуда онъ будетъ отправленъ въ Лионъ. Кажется также, что одна Испанская дама, живущая въ Алжирѣ, занимается наборомъ солдатъ, служившихъ въ иностранномъ легіонѣ, и Карлистовъ арміи Кабреры, которые, вступивъ во Францію, отправились искать занятій въ Алжирѣ. — Въ алжирскихъ газетахъ по 10-е Марта ничего не пишутъ обо всѣхъ этихъ извѣстіяхъ.

Греція.

Афины, 14 Марта.

Вчера вечеромъ, прибылъ въ Пирей Баварскій наслѣдннй принцъ. Король былъ очень обрадованъ его пріездомъ.

— По поводу усиленія турецкихъ гарнизоновъ по границѣ Греціи, всѣ находящіяся въ отпуску войска призваны на службу.

— Грецеское правительство не ожидало истеченія 30 дней, срока назначеннаго въ Турецкой нотѣ, но нѣсколько уже тому дней предложило Портъ, отправить другъ къ другу чрезвычайныхъ посланниковъ, для устраненія возникшихъ недоразумѣній, съ тѣмъ однако, чтобы Турецкій посланникъ былъ родомъ Турокъ, но отнюдь не Грекъ и не отступникъ.

posagu. Выслано урѣдника дворского до Мальты, который Хіція до Неаполю приувиэіе.

Венеція, 4 марта.

Владыка Чарногорца бави ту од kilku dni; wczoraj obiadowal z rodziną Wice-Króla.

— Ужые етеру сиарзаного в chorobach представило ту kilka interessujacych zjawisk. Dnia 2 b. m. żona jednego rzemieślnika, w skutku przeziębienia dostała kolki gwałtownej. Wezwano lekarza, który znalazł chorą w okropnym stanie; po użyciu kilku środków, które okazały się bezskutecznymi, lekarz użył eteru, a działanie jego objawiło się natychmiast w rysach tej niewiasty, która w cztery minuty została zupełnie uzdrowioną. Wczoraj też samo lekarstwo użyte zostało dla jednej 50 letniej kobiety, temperamentu nerwowego, cierpiącej od 12 dni ból reumatyzmowy, bardzo dokuczliwy, który działał na nerwy górnej szczęki, czoła, i skroni. Wszelkie wiadome w sztuce lekarskiej środki były bezskuteczne, aż dopiero użycie eteru położyło koniec tym cierpieniom, i chora uczuła się pozbawioną wszelkich boleści.

Испанія.

Мадридъ, 12 марта.

Вечорай кражыла погłosка о новомъ прэсilenіи Министериалемъ, мовіоно, że PP. Pacheco, Salamauea, Luzuviaga (serdeczny przyjaciel P. Olozagi) i Jenerał Serrano utworzyć mają nowy gabinet. Dzisiaj, pogłoska ta jeszcze się nie sprawdza.

— Według depeszy wczoraj nadesłanej, 150 Karlistów, pod dowództwem znanego Trystany, wkroczyło 7-go rano do miasta fabrycznego Tarrasa, skąd po silnym oporze wyparowani zostali. Tristany, zajmwszy miasto powołał do siebie alkada (burmistrza), któremu oświadczył, że nie ma zamiaru zmieniać władz miejscowych, ale żąda tylko, aby jego Króla, Karola VI, uznali swoim monarchą.

— W *Espanol* piszą pod d. 14 marca: Otrzymałmy z Algieru pod dniem 5 teraż. miesiąca nadzwyczaj ważne wiadomości o zamiarach Karlistów. Tam jak i wszędy, znajdują się wychodźcy karlistowscy, którzy teraz zaczynają się ruszać i gotują się do wkroczenia do Hiszpanii. Niebezpieczeństwo jest o czewiste: rząd i Kortezy powinny zapobiedz wznowieniu się wojny domowej. W Oranie, piszą nam, zatrzymano znaczną ilość Karlistów w tej własnie chwili, kiedy zajęci byli ładowaniem na okręty pak z bronią i amunicją, które miano wyładować przy Torre-Vijas; paki te uż nie były po parze, tak, aby wygodnie nieść je mogły bydłeta jukowe. W Algierze ujęto 4 marca, naczelnika wojsk Kabrery, Don Franciszka Macaralla, który zostawał w listownych stosunkach ze swymi dawnymi dowódcami; zapewniają, że ten wyprawil do Hiszpanii więcej niż tysiąc żołnierzy. Macaralla był areztowany w swoim domu przez urzędnika policji, który odwoził go do Tulonu, skąd zostanie przewieziony do Lugdunu. Zdaje się także, że pewna dama hiszpańska, mieszkająca w Algierze, trudni się zaciąganiem żołnierzy, którzy służyli w półku endzoziemskim, jako też Karlistów armii Kabrery, którzy schroniwszy się do Francji, udali się potem do Algieru w celu szukania zajęcia dla siebie. W Gazetach Algierskich, do 10 marca, nie zgola nie piszą o tych wszystkich wiadomościach.

Греція.

Афины, 14 марта.

Вечорай вичеромъ, прыбыл до Pireus наступца трону Баварски. Крѳл повила брата как нажезулѣј.

— W skutku wzmożenia załog турецkich przy granicach greckich, powołano jak na śpieszniej wszystkich urlopowanych.

— Rząd grecki nie oczekiwał na upłynienie 30 dni, jako terminu w nocie турецkiej wyznaczonego, ale już przed kilku dniami zaproponował Porcie, aby oba mocarstwa wysłały do siebie wzajemnie Posłów nadzwyczajnych, poczem zasze spory będą natychmiast załatwione. Waruje sobie jednak gabinet Ateński, aby Poseł ten był Turkiem, nie zaś Grekiem albo renegatem.

— Изъ Анконы пишутъ отъ 12-го Марта: „Съ послѣднимъ почтою изъ Аѳинъ, отъ 7-го н. м., получили извѣстіе, что 3 го числа прибылъ въ Пирей Турецкій пароходъ съ депешами изъ Константинополя къ греческому правительству. Онъ состоитъ (какъ уже было сообщено) изъ ноты Али-Эфенди къ греческому министру иностранныхъ дѣлъ, и изъ письма Султана къ греческому Королю. Объ этихъ обоихъ документахъ уже есть намѣки въ греческомъ монитерѣ, и судя по выраженіямъ министерской газеты, греческое правительство не видитъ въ извѣстныхъ словахъ, сказанныхъ Королемъ Г. Мусурусу, никакого оскорбленія, считая ихъ простыми упрекомъ. Обративъ вниманіе на духъ, господствующій между Греками, можно сказать, что турецкое требованіе подвергаетъ опасности не только спокойіе вѣ востока, но даже всеобщій миръ, и непонятно, какъ Порта могла прийти въ такое заблужденіе въ своихъ претензіяхъ. Къ этому присоединяется, кажется, еще одно замѣчательное обстоятельство, которое придаетъ всему спору о дѣль касательно паспорта Каратасса почти баснословный отбѣнокъ. Говорятъ, что Каратассо не принималъ ни какого участія въ экспедиціи въ Македонію, въ которой его обвиняютъ въ Константинополѣ, но побуждаемый тщеславіемъ или другими причинами не опровергъ обвиненія, и претерпѣлъ назначенное ему наказаніе.— На дняхъ ожидали прибытія австрійскаго посланника, Г. фонъ Прокеша.

— Софоклова Антигона съ хорами Мендельсона, будетъ, по сообщенію греческихъ газетъ, вскорѣ представлена на сценѣ въ Аѳинахъ. И такъ, это превосходнѣйшее твореніе аѳинскаго театра, въ родномъ его городѣ, будетъ возобновлено спустя 20-ть столѣтій.

Турція.

Во Франкфуртской газетѣ сообщаютъ слѣдующее частное письмо изъ Константинополя отъ 4 Марта: Турецко-Греческій споръ не только не приходитъ къ концу, напротивъ того усиливается съ каждымъ днемъ и возбуждаетъ большія опасенія касательно будущаго отношенія двухъ правительствъ. Французскій посоль не могъ побудить своихъ товарищей къ раздѣленію своего мнѣнія, и вліяніе его на Диванъ также не имѣло отчасти успѣха. По мнѣнію посла, письмо, написанное Королемъ Оттономъ къ Султану, должно значительно измѣнить требованія правительства и уменьшить его жалобы до того, что примиреніе уже будетъ легко. Въ этомъ смыслѣ говорилъ французскій посоль Дивану и своимъ товарищамъ; какъ ему кажется, греческое правительство приняло этимъ поступкомъ своимъ хорошее благопріятное положеніе; если Порта не обратитъ на это никакого вниманія, и будетъ настаивать на прерваніи сношеній съ греческимъ правительствомъ, на ней будетъ лежать вся отвѣтственность. Эти слова произвели сначала нѣкоторое впечатлѣніе на Диванъ, но преувеличенное чувствованіе униженнаго достоинства и пристрастіе, которому Турція всегда предается когда идетъ дѣло о Греціи, вскорѣ снова возбудили въ министерствѣ желаніе разрыва. Посоль продолжительныхъ совѣщаній и многочисленныхъ собраній совѣта. Диванъ принялъ наконецъ окончательное, безвозвратное рѣшеніе касательно этого печальнаго спора. Султанъ будетъ отвѣчать на письмо Короля Оттона, но въ то же время уведомитъ Г. Колетти вторымъ ультиматумомъ, что если греческое правительство не согласится на требованное прежде того Портою посѣщеніе ея представителя въ Аѳинахъ, отъѣздъ послѣднего будетъ почтительно окончательнымъ, и греческій посланникъ въ Константинополѣ, Г. Аргипропуло, долженъ будетъ удалиться въ продолженіи мѣсяца.—Таково содержаніе ультиматума, который будетъ посланъ въ Аѳины. Вчера министръ иностранныхъ дѣлъ официально сообщилъ его греческому представителю и министрамъ пяти великихъ державъ. Это рѣшеніе Порты поставляетъ аѳинскій кабинетъ и его приверженцевъ въ критическое положеніе, но, по всѣмъ вѣроятностямъ, они не подчинятся требованіямъ Порты, и судя по всему, должно опасаться какого либо неприятнаго послѣдствія.

— Z Ankony piszą pod d. 12 marca: „Ostatnią pocztą z Aten, pod d. 7 b. m., otrzymano wiadomość, że 3 marca zawiął do Pireum parostatek turecki, wiozący depesze z Konstantynopolu do rządu greckiego. Depesze te, jak już wiadomo, składają się z noty Ali-Efendego do Ministra greckiego spraw zagranicznych i z listu Sultana do Monarchy Greckiego. O tych obudwóch dokumentach znajduje się już wzmianka w Monitorze Greckim; i sądząc z wyrażen tej gazety, rząd grecki nie widzi w wiadomych słowach, wyrzeczonych przez Króla do P. Mussurus, żadnej obrazy, i uważa je za prostą wymówkę. Jeśli zwrócimy uwagę na duch, panujący między Grekami, można powiedzieć, że domaganie się tureckie narazą na niebezpieczeństwo nie tylko spokojność Wschodu, ale też pokój powszechny, i trudno piąć, jak Pорта mogła dopuścić się takiego błędu w swoich rozszerezeniach. Do tego łączy się jeszcze, jak się zdaje, inna ważna okoliczność, która całemu sporowi w kwestyi tyczącej się paszportu Karatassa, nadaje prawie bajeczną barwę. Powiadają, że Karatasso nie miał żadnego udziału w wyprawie do Macedonii, o którą go obwiniają w Konstantynopolu, ale pobudzany dumą lub też innymi przyczynami, nie usprawiedliwił się z czynionych sobie zarzutów i poddał się naznaczonej karze. W tych dniach oczekiwano przybycia Posła austriackiego, P. von Prokesh.

— Antygoną Sofoklesa z chórami Mendelсона, będzie podług doniesienia piśm greckich, wkrótce na scenie w Atenach przedstawiana. Tak więc to arcydzieło starożytnego teatru Ateńskiego, wróci po przeszło 2,000 latach do rodzinnego guiazda.

Турція.

W Journal de Francfort umieszczono następujący prywatny list z Konstantynopola pod d. 4 marca: „Turecko-grecki spór nietylko nie zbliża się do końca, ale przeciwnie coraz się bardziej wiktka i obudza wielką niespokojność względem przyszłych stosunków między obudwoma rządami. Posel francuzki nie mógł skłonić swoich towarzyszy do przychylenia się do jego zdania, i wpływ jego na Dywan nie wydał też spodziewanego skutku. Podług zdania Posła, list Króla Ottona do Sultana powinien być znacznie złagodzić wymagania rządu tureckiego, jako też zmniejszyć jego skargi do tego stopnia, iż pojednanie nie byłoby już zgola trudnem. W tym duchu mówił Posel francuzki do Dywanu i swoich kolegów. Zdaniem jego, rząd grecki postawił się przez ten krok w dobrym i korzystnym położeniu, i jeśli Pорта nie zwróci na to żadnej uwagi, ale obstawać będzie za zerwaniem stosunków z rządem greckim, nateczas na nią samą spadnie cała odpowiedzialność. Słowa te zrazu sprawiły wrażenie na Dywanie, ale wygórowane uczucie poniżonej godności i namiętna drażliwość, jaką zwykle się powoduje Turcja, ilekroć rzecz idzie o Grecją, znowu obudziły w Ministrach żywą chęć otwartego zerwania. Podługich konferencyach i licznych zgromadzeniach się rady, Dywan powziął nareście ostateczne, niecofajone postanowienie względem tego smutnego sporu. Sultan odpowie na list Króla Ottona, ale obok tego zawiadomią P. Koletti, przez drugie ultimatum, że jeśli rząd grecki nie przystanie na żądane uprzednio przez Portę odwiedzenie jej Reprezentanta w Atenach, odjazd ostatniego będzie się uważał za stanowczy, a Posel grecki w Konstantynopolu, P. Argipropulo, będzie musiał opuścić stolicę w przeciagu miesiąca. Oto jest treść ultimatum, które będzie posłane do Aten. Wczoraj Minister spraw zagranicznych urzędowie doręczył je greckiemu Reprezentantowi, jako też Ministrom pięciu wielkich mocarstw. Ten krok Porty stawi gabinet Ateński i jego stranników w nader krytycznem położeniu podług wszelkiego prawdopodobieństwa, Grecy nie usłuchają żądań Porty, i sądząc ze wszystkiego, należy się obawiać nieprzyjemnych następstw.“